

Hr. H. P. Hanssen har jo været det radikale Partis Hjertes udkaarne, saa det er rimeligt, at Hr. H. P. Hanssen bliver der, hvor han har vist, han passede saa udmærket. Ligesom Ridderen i Æventyret, naar han har udført herlig Daad, faar Prinsessen til Ægte, saaledes fik det radikale Parti, da det den 28. Juni havde fuldbragt sit nationale Størværk i Danmark, som Løn Hr. H. P. Hanssen til Medlem i Ministeriet. Det ærede Medlem har kaldt Tiden fra den 7. Maj til den 28. Juni for en tragikomisk Episode. Men hvorledes kan det ærede Medlem kalde den saaledes? Det var jo den radikale sønderjydske Politik's Glansperiode — eller rettere sagt, da hele Perioden har været en Glanstid: det var den radikale Politik's Zenith, da alt, hvad der var af radikal Patriotisme her i Landet, da alt, hvad der var af virkelig national radikal Ansvarsbevidsthed, sluttede sig sammen for at kuldkaste forræderiske Angreb paa Danmarks nationale Sikkerhed og Selvstændighed. Og de udmærkede Anstrengelser kronedes med Resultatet den 28. Juni, og de belønnedes, foruden med Hr. H. P. Hanssen, med 30 000 danske Landsmænds bristede Forventninger og brudte Skæbner — og saa naturligvis endvidere med det ærede Medlem Hr. Schmidts Tale forleden Dag.

Det er interessant at følge det radikale Partis politiske Taktik. Man behøver blot at se et tilfældigt Nummer af det radikale Partis Hovedorgan „Politiken“, hvor den første Artikel indeholder en god, borgerlig Nedsabling af det marxistiske Socialdemokrati, og den anden Artikel handler om Højres Forræderi imod Hovedstadens Befolkning i Anledning af de konservative frederiksbergske Borgerrepræsentanters Vedtagelse af en Resolution forleden Dag, en Artikel, som baade i Henseende til Form og Indhold tilfredsstillende alle de Fordringer, som stilles i Farimagsgade. Det radikale Parti er ligesom en vis Fugl, Gøgen, der snart lægger sit Æg her og snart lægger sit Æg d. r. Og naar den lægger sit Æg hos den ene Fugl, hos Venstre, saa bliver Ægget gult, og naar den lægger sit Æg hos den anden Fugl, saa bliver det rødstænket, saa rødstænket, at det næsten er fuldstændig rødt. Dette er et Særkende for Gøgen: Ægget kan se ud til alleHaande; men der er eet, der er fuldkommen sikkert: at det, der kommer ud af Ægget, er en politisk Parasit. Jeg har hørt Venstremænd under disse Forhandlinger kvindre tilfreds over den nye Broder, som nu er tilbøjelig til at lægge sig ind paa deres

Rede; jeg har hørt andre, hvem dens Nærvarelse har voldt en vis Ængstelse og Forvirring, saaledes at de skiftevis tilraader deres Regering at være sig selv nok og skiftevis tilraader den at søge Støtte fra alle Sider. For os Konservative er Stillingen enkel og klar. Vi forveksler ikke de demokratiske Princippers Overdrivelse og Forvrængning med de samme Princippers sunde og naturlige Udfoldelse; vi forveksler ikke polemisk Aandrighed med politisk Commonsense, og vi forveksler ikke en behændig politisk Journalist med en Statsmand. Vi vilde ønske, at Venstre vilde skønne paa, hvad det har i sin Midte. Naar vi sammenligner den Ordførertale, der blev holdt fra Venstres Side, med den, der blev holdt fra konservativ Side, forekommer det mig, at der er ikke et eneste Principsspørgsmaal, om hvilket de to borgerlige Partier ikke med en lille Smule Hensyntagen til hinanden med Lethed vilde kunne blive enige. Der er kun eet, vi ikke kan blive enige om: Frieriet til de Radikale. Jeg tror, at hvis Konservative og Venstre vilde skride til det Genrejsningsarbejde, der nu forestaar i vort politiske Liv, loyalt og redeligt, ædrueligt og uforbeholdent, saa vilde vi let overbevise Vælgerbefolkningen om Berettigelsen af den Tro, som den Valg efter Valg har vist til os, at det er os, som i de kommende Tider repræsenterer Fremdriften i Samfundet, og de radikal-socialistiske Partier, som repræsenterer Bagstræbet.

Anden Næstformand (*Parlov*): Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Det ærede Medlem Hr. Holstein fremsatte om de Forhandlinger, i hvilke den højtærede Statsminister og jeg i sin Tid deltog i Paris vedrørende Folkeforbundet, ligesom om adskillige andre Forhandlinger, der har været førte derom, en Række Udtalelser, om hvilke jeg tror at turde sige, at de indeholdt noget nær lige saa mange Misforstaaelser. Jeg skal imidlertid ikke komme ind derpaa nu, idet Forklaringen derpaa jo ganske øjensynlig er den, at det ærede Medlem ikke har haft Lejlighed til at følge tidligere Forhandlinger her i Rigsdagen, de Oplysninger, som fremkom ved lukkede Møder og derfor ikke kunde være tilstrækkelig underrettet om, hvad der ved de paa-gældende Lejligheder særlig var foregaaet.

Men der var en anden Udtalelse fra det ærede Medlem, til hvilken jeg tror,